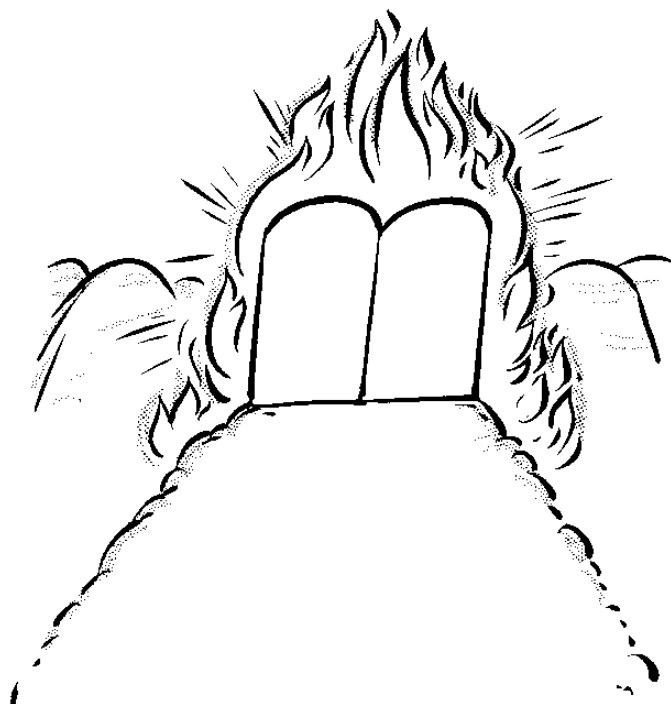

עניני מתן תורה

- לְכָל חֹדֶשׁ יֵשׁ מִזֵּל, הַמִּזֵּל שֶׁל חֹדֶשׁ סִינַי הוּא תְּאוֹמִים, לְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁלְצַרֵּף קִיּוּם הַמִּצְוֹת עִם יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת כְּמוֹ אֲחִים תְּאוֹמִים, שֶׁהֲרִי מִצְוֹת רַבּוֹת נִתְּן לְקַיֵּם רַק בְּיַחַד עִם יְהוּדֵי נוֹסָף כְּגוֹן כְּבוֹד אֲב וְאָם, גְּמִילוּת חֲסִדִים וְעוֹד.

- לְפָנַי שָׁה' נִתְּן אֶת הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, הוּא הִצִּיעַ אוֹתָהּ לְאֲמוֹת הָעוֹלָם, אָךְ כָּל אֲמָה שֶׁאֵלֶּה: "מָה כָּתוּב בָּהּ?" וְהֵם סָרְבוּ לְקַבְּלָהּ, רַק עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ הַיְחִידִים שֶׁאָמְרוּ מִיָּד: "נִעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע".

עניני מתן תורה

• מלאכי השרת ירדו וקשרו לכל יהודי שני כפתרים שנשארו עליהם

עד שחטאו בחטא העגל.

• לא רק היהודים שחיו באותה תקופה היו במתן תורה, אלא גם

הנשמות של כל היהודים שנולדו במקשה הדורות, כולל הנשמות שלנו

היו שם.

• ההרים הגבוהים בשן, כרמל, ותבור התוכחו ביניהם וכל אחד מהם אמר

שהוא ההר הכי גבוה ויפה וראוי שהתורה תנתן עליו.

אך ה' בחר דוקא בהר סיני הנמוך מכלם שהיה ענו. כדי ללמדנו שכדי

לזכות לתורה צריך להזהר לא להתגאות על אחרים.

עֲנִינֵי מִתַּן תּוֹרָה

• כַּשְׁמֹשֶׁה רִבְנוּ עָלָה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, טָעְנוּ הַפְּלִאָכִים לָהּ,

שִׁישְׂאִיר אֶת הַתּוֹרָה אֶצְלָם בְּשָׁמַיִם,

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שִׁיעֲנָה לָהֶם תְּשׁוּבָה,

מֹשֶׁה רִבְנוּ עֲנָה לָהֶם: הֲרִי הַפְּלִאָכִים אֵינָם יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת הַדִּינִים

שֶׁבַתּוֹרָה כְּגוֹן מִצְוֹת "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" שֶׁהֲרִי אֵין לָכֶם הוֹרִים

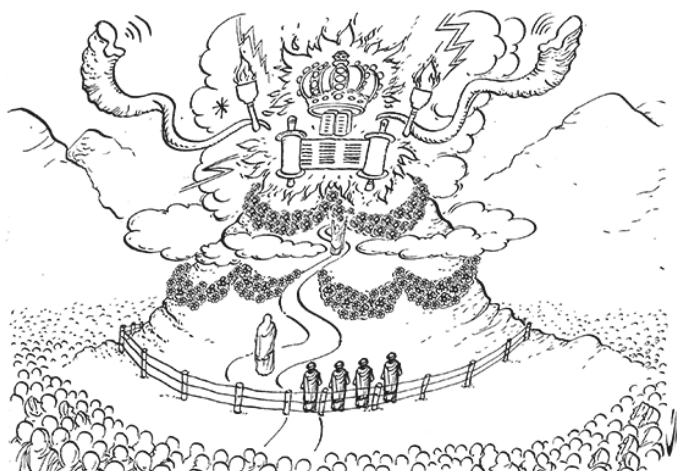
לְכַבֵּדָם, הַפְּלִאָכִים הִסְפִּיחוּ עִם מֹשֶׁה רִבְנוּ וּמִלֶּאךָ הַמְּוֹת גְּלָה לּוֹ שֶׁעַל יָדֵי

הַקְּטָרֶת אֶפְשָׁר לַעֲצֹר מִגְּפָה.

• כַּשְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, הֲרִבָּה מֵהֶם הָיוּ פְּצוּעִים וּבָעָלִי מוֹמִים

מֵעֲבוֹדַת הַפֶּרֶךְ שֶׁהֶעֱבִידוּ אוֹתָם הַמִּצְרַיִם, וְלִפְנֵי מִתַּן תּוֹרָה כָּל הָעוֹרִים,

הַחֲרָשִׁים וְהָאֱלֵמִים נִרְפְּאוּ.

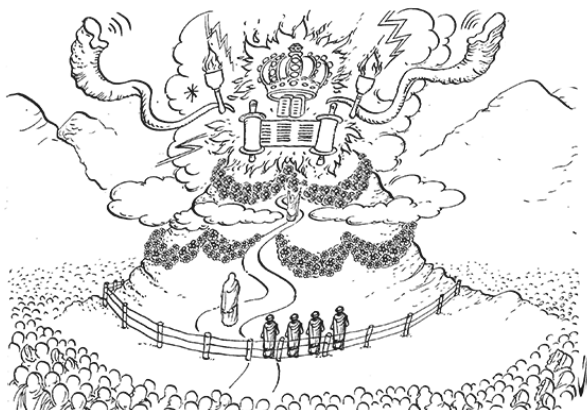
עניני מתן תורה

שלשת ימי ההגבלה

• עם ישראל התכוננו במשך שלשה ימים לפני מתן תורה להיות קדושים וטהורים על מנת שיוכלו לקבל את התורה ולשמע את עשרת הדברות כפי ה', וימים אלו נקראו "שלשת ימי ההגבלה" שבהם הם היו מגבילים והתרחקו מכל דבר טמאה ומשה רבנו ספן להם את הגבולות עד היכן מתר להם להתקרב להר, והיו שם שלש מחצות: אחד לעם, אחד לכהנים, אחד לאהרן, ורק משה רבנו עלה לבדו לראש ההר.

• ביום מתן תורה בבקר התחילו להשמע קולות רעמים וקול חזק מאד של שופר, וענן ירד על ההר עם ברקים ולפידי אש בוערים עד השמים וערפל חזק. אחר כך נהיה שקט דממה, אף צפור לא ציצה, עוף לא פרח, שור לא געה, הים לא געש, והפלאכים לא אמרו שירה, וכל העולם שתק

ונשמע רק קול ה'.

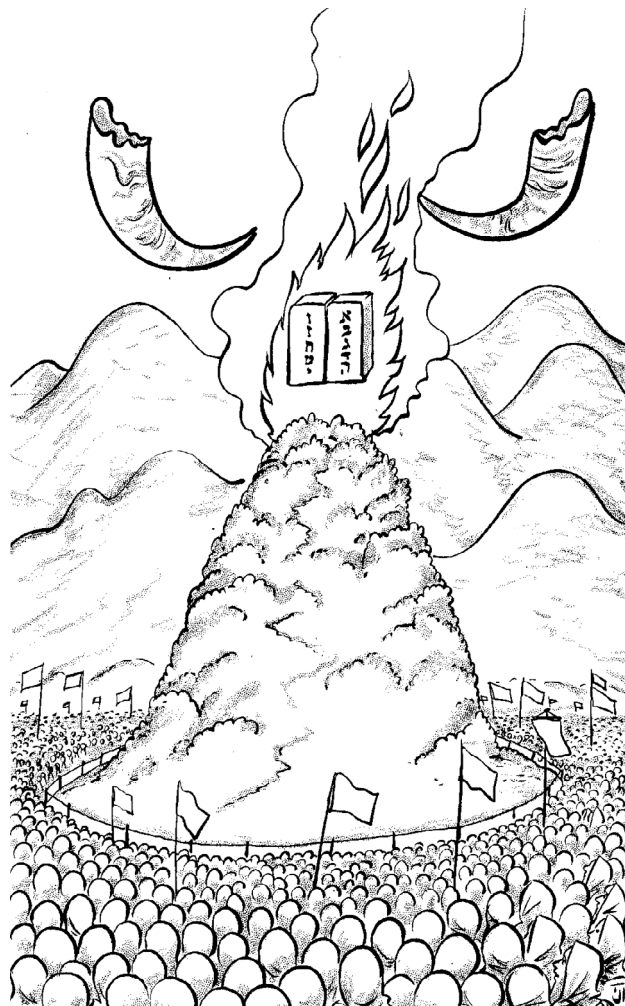
עֲנִינִי מִתֵּן תּוֹרָה

• עם ישראל גם ראו את הקולות, שְׁהִיָּה פְּתוּב בַּאֲוִיר אֶת מָה שֶׁה' אָמַר.

• כְּשֶׁהַיָּשִׁים אָמַר אֶת שְׁתֵּי הַדְּבָרוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת, פָּרְחָה נִשְׁמָתָם שֶׁל עַם

יִשְׂרָאֵל מְרֹב פֶּחַד וְהֵם עָפוּ לַמְּרָחֵק שֶׁל שָׁנִים עֲשָׂרָה כִּיל וּמִלְאָכֵי הַשָּׂרֵת

הֶחִיו אוֹתָם וְהֶחֱזִירוּ אוֹתָם לַיָּד הָהָר.

עניני מתן תורה

• יש הנוהגים ללמוד במקום כל ליל חג השבועות כדי להראות את אהבתנו לתורה ולכפר על כך שהשם ה'ה צריך להעיר מהשנה את עם ישראל לפני מתן תורה.

אך מי שאינו לומד תורה וסתם מסתובב הרי זה נחשב כמו אחד שהוא יושן. ויש כאלו שישנים בליילה כדי שיוכלו להתפלל שחרית כרעננים כראוי מבלי להרדם באמצע התפלה.

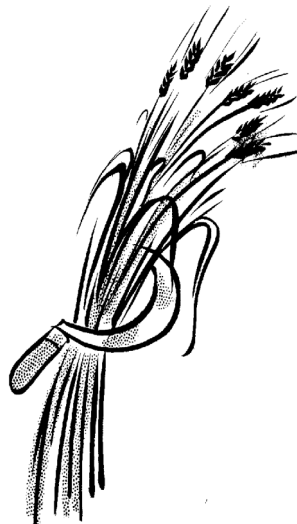

עניני מתן תורה

שמות החג

- א. חג הקציר - שבתקופת החג מסיימים את קצירת התבואה בשדות, אנו מודים לה' שהצמיח לנו אותה.
- ב. חג השבועות - נספּרנו שבָּעָה שבועות מהקִרְבַּת קִרְבָּן העֹמֵר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חוּל הַמוֹעֵד פֶּסַח.
- ג. חג הבכורים - מלשון "בכור" - כל - מי שיש לו שדה, מתחיל בזמן זה להביא את הפירות הראשונים של שבעת הפינים לבית המקדש.
- ד. חג העצרת - מלשון עצירה, שבכל שאר החגים יש בהם מצוה מיוחדת כגון בפסח שיש מצות אכילת מצה ובסוכות יש מצוה לגור בסוכה, אך בחג זה המצוה היחידה היא לעצור מעשיית מלאכה.
- ה. זמן מתן תורתנו - שביום זה ה' נתן לנו את התורה הקדושה.

עניני מתן תורה

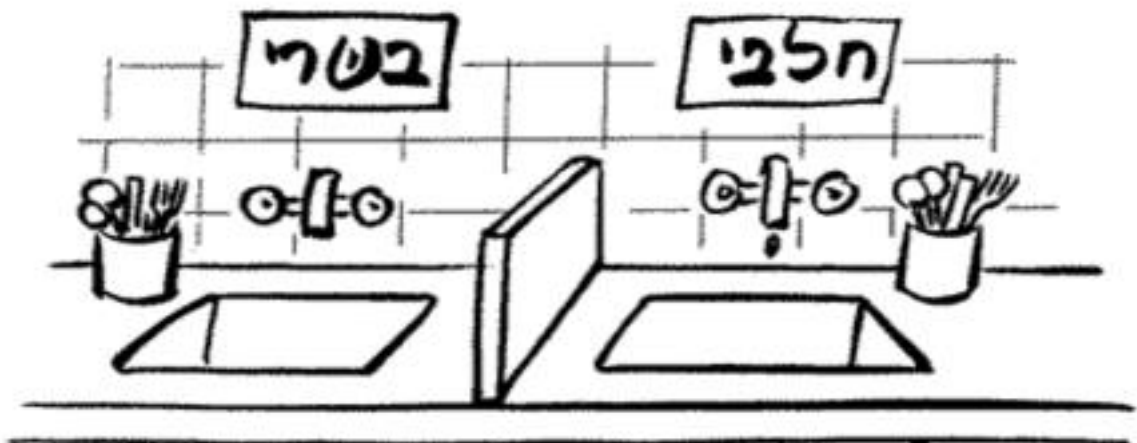
דיני ההפסק בין חלב לבשר

(מתוך ספר עיטורי הלכה באדיבות המחבר שליט"א)

מי שאכל מאכלי חלב ולאחר מכן רוצה לאכל באותה סעודה מאכלי בשר צריך לנקות את הפה על ידי אכילת לחם וכדומה וצריך לשטוף את הפה או לשתות ולרחוץ את הידים כדי שלא ישאר עליהן שאריות ממאכלי החלב.

וכן צריך לנקות את השלחן מפריי מאכלי החלב, כדי שלא יאכלו אותם ביחד עם מאכלי הבשר. וכן צריך להסיר מהשלחן גם את הלחם שהיה בזמן הארוחה החלבית.

וצריך לפרס מפה אחרת לארוחה הבשרית.

עניני מתן תורה

הסבות לאכילת מאכלי חלב הן:

א. התורה נתנה בשבת ולאחר קבלת התורה עם ישראל לא יכלו להשתמש בכלי האכילה שהיו טרפים ולא היתה להם אפשרות להכשיר את הכלים ולשחט בשר פשר, ולכן הם אכלו רק מאכלי חלב.

ב. בתהלים (פרק ס"ח) הר סיני נקרא בשם "גבנונים", ולכן אוכלים מאכלי גבינה.

ג. "חלב" בגימטריא ארבעים,

ח=8, ל=30, ב=2, כנגד ארבעים הימים שמשה רבנו היה בשמים ללמד את התורה.

ד. זכר לכך שמשה רבנו נמשה ביום זה מהיאור, ולא הסכים לינק חלב מהנשים המצריות כיון שהוא יצטרך לדבר עם ה'.

ה. התורה נמשלה לחלב ודבש.

עניני מתן תורה

יש נוהגים לקשט את בית הכנסת והבית בפרחים:

א. זכר להר סיני שה' עשה שיהיה מקשט בעשבים ובפרחים לכבוד מתן תורה.

ב. זכר למצות הבכורים שהיו מקשטים את סלסלת הפרות וקרני השור עם ענפי עץ זית.

וצריך להזהר מאסור גזל שלא לקטף ענפים ופרחים מפנות נוי או מחצרות פרטיות ללא רשות.

עניני מתן תורה

מדוע קוראים מגילת רות

- א. כיוון שדוד המלך היה הנין של רות והוא גם נולד וגם נפטר בחג השבועות בגיל שבועים ושלוש.
- ב. ללמד שאזכים לתורה על ידי מסירות נפש, כמו רות שהתגירה למרות העניות וכל הקשיים הגדולים שהיו לה, ובזכות זה היא זכתה שהנין שלה יהיה מלך ישראל והיא יושבת על כסא מיוחד ליד שלמה המלך.
- ג. הספור עם רות היה בזמן קציר השעורים, וזמן הקציר הוא בתקופת חג השבועות.

עניני מתן תורה

מגלת רות

בעיר בית לחם שבארץ ישראל היה גר יהודי עשיר גדול ושמו אלימלך
(שהיה בנו של נחשון בן עמינדב) ושם אשתו נעמי (שהיתה הבת של אחיו)
והיו להם שני בנים ששמו מחלון וכליון.

בארץ ישראל נהיה רעב, וכלם באו לביקש מאלימלך אוכל וכסף,
ולכן אלימלך עבר לגור בחוץ לארץ בארץ מואב.

מחלון התחתן עם רות וכליון התחתן עם ערפה, ושתייהן היו הבנות של
עגלון הפלך של מואב.

השם העניש אותם שהם יהיו עניים ולאחר מכן אלימלך, מחלון וכליון מתו,
ונשארו רק נעמי עם רות וערפה שהיו גויות..

כשנעמי שמעה שהרעב בארץ ישראל הפסיק,
היא אמרה לרות וערפה שהיא חוזרת לשם.

עניני מתן תורה

רות וערפה רצו לבוא אתה לארץ ישראל ולהתגיר אף נעמי אמרה
 להן שישבו לארמון אביהם המלך, כיון שקשה להיות יהודי ולא לעבד
 עבודה זרה ולשמר שבת ולקיים את כל המצוות.
 ערפה חזרה לאביה, אף רות התעקשה ללכת עם נעמי ולהתגיר.
 נעמי ורות חזרו לבית לחם כשהן עניות ללא כסף ורכוש.
 תושבי בית לחם התפלאו לראות שנעמי נראית עניה ושהיא חזרה
 בלי בעלה ושני בניה.

נעמי אמרה להם אל תקראו לי נעמי אלא מרה כי מר לי מאוד.
 רות אמרה לנעמי עכשו הוא זמן קציר השעורים ואני אלך לחפש שדה
 שקוצרים שם שעורים ואני אאסף שם לקט ושכחה ופאה
 כדי שיהיה לנו מה לאכל. היא הלכה לשדה של בעז
 (בעז היה בנו של שלמון אחיו של אלימלך, והוא היה גם בן דוד של נעמי)

עניני מתן תורה

מגילת רות

בעצ הגיע לשדה וראה אותה שהיא מאד צנועה, ושהיא לוקחת רק מה שמותר לענים.

הפועלים אמרו לבעז שזאת רות שחזרה עם נעמי מארץ מואב.

בעז אמר לה שתבוא לשדה שלו כל יום, והוא מרשה לה לקחת אכל ממה שהוא מביא לפועלים.

לאחר מכן בעז התחנן עם רות (אשתו של בעז נפטרה באותו יום נשרות ונעמי הגיעו לארץ ישראל), ונולד להם בן בשם עובד, ועובד הוליד את ישי,

וישי הוליד את דוד מלך ישראל.

עניני מתן תורה

דוד הפלך

דוד הפלך בקש מה' שיגלה לו באיזה תאריך הוא ימות.
ה' הסכים לגלות לו רק שהוא ימות ביום שבת קדש.
בכל שבת דוד הפלך היה לומד תורה כל היום בהתמדה גדולה בלי הפסק
כדי שמלאך המוות לא יוכל לטול את נשמתו.
כשהגיע היום שהיה צריך להפטר מהעולם, היה זה חג השבועות שחל
בשבת ומלאך המוות רצה לטול את נשמתו, ולא היה יכול בגלל שדוד הפלך
למד תורה ללא הפסקה.
מה עשה מלאך המוות? ליד ביתו של דוד היה גן עם עצים, מלאך המוות
נענע חזק את האילנות כדי שישמיעו קול רעש חזק, דוד הפלך יצא כדי
לראות מה מתרחש בחוץ, אך תוך כדי הליכתו הוא המשיך ללמד תורה,

עניני מתן תורה

דוד המלך

ושוב מלאך הפות לא הצליח. כשדוד המלך ירד במדרגות, מלאך הפות שבר את אחת המדרגות ודוד המלך נפל, וכך הוא הפסיק לרגע מלמודו ומלאך הפות נטל את נשמתו לגן עדן.

דוד מלך ישראל היה קם כל לילה בחצות ולומד תורה.

עניני מתן תורה

עצות טובות לילדים החביבים

- א. לעזר בבית בהכנות לחג.
- ב. לישן בערב החג כדי שיהיה כח ללמוד בליל החג.
- ג. להיות ער רק עד השעה ששהורים מסכימים.
- ד. להתפלל בכונה בתפלת שחרית ובפרט בברכות התורה, כי יום זה הוא יום הדין להצלחה בתורה.
- ה. לכבד את סעדת יום טוב בהתנהגות מכבדת.
- ו. ללמוד בחשק ושמחה בלי להסתובב ולפטרפט.

עניני מתן תורה

עצות טובות לילדים החביבים

ז. להזהר שלא להרעיש בלילה כדי שלא להעיר את השכנים שיננים.

ח. לשמור על האחים הקטנים, כדי שההורים יוכלו לנוח.

ט. יש נוהגים לקרא פרקי תהלים, כיון שביום זה נפטר דוד המלך שחבר

את ספר התהלים.

